

A IV. GNU/Linux Szakmai Konferencia tapasztalatai

A Linux-felhasználók Magyarországi Egyesületének (LME) szervezésében novemberben sor került hazánk legfontosabb linuxos megmozdulására.

Az LME megalakulásakor célul tűzte ki a Linux népszerűsítését. Az egyesület ennek megvalósítása érdekében minden évben megrendezi immár szokásossá váló szakmai konferenciáját. Az évek során a rendezvényt sikerült olyan színvonalra emelni, hogy minden olyan hazai cég, amelyik úgy érzi, hogy jelenléte a linuxos piacon fontos, kiállítóként vagy látogatóként megtalálható rajta. Egy ilyen nagyszabású megmozdulás megszervezése meglehetősen komoly feladat. Ezzel kapcsolatban beszélgettem Sári Gáborral, az LME elnökével.

Gibizer Tibor: *Az eddigi évek során egyre színvonalasabbra sikeredett a konferencia. Ez jól érzékelhető, ha a megjelent kiállítók névsorára tekintünk. Mennyi idő kellett a szervezéshez?*

Sári Gábor: Sajnos nagyon kevés idő volt a konferencia szervezésére. Természetesen tapasztalatainkat megpróbáljuk összegyűjteni, hogy a következő évben még gördülékenyebben zajljódjék le a rendezvény. Az LME mint egyesület állandó erőforráshiánnyal (értsd: aktív tag) küzd. A vezetőséget egy évre választjuk, ennek az a következménye, hogy mire mindenki belerázódik a feladatába, már jön is az új vezetőség. Talán majd egyszer ezen is tudunk változtatni. A szervezés sajnos idén is későn indult, mivel az elnökség megbízható adatok híján nem akart egy ekkora vállalkozásba belevágni, ezért az egyesület aránylag későn fogott bele a rendezvény megszervezésébe.

Ma már tudom, hogy nagy vállalkozás egy ilyen konferencia megrendezése, de induláskor (körülbélül augusztus elején kezdődött a szervezés) még egy kicsit jóhiszemű rácsodálkozásokkal vágtam bele.

G. T.: *Egy fáradt, de boldog ember ül velem szemben. Milyen tapasztalataid, érzéseid vannak az egyesület idej tevékenységével kapcsolatban?*

S. G.: Nem tagadom, az elmúlt hónapok, amióta az egyesület irányítását elvállaltam, valóban kifárasztottak egy kicsit, de ugyanakkor van bennem némi büszkeség is, hogy eddig sikerült a feladatoknak megfelelni, és itt természetesen elsősorban a konferencia szervezésére gondolok. Rögtön hozzá is kell tennem, hogy ez nem egyedül az én érdemem, hiszen egy kis létszámú csapat, lényegében 3–4 fő vett részt a feszített tempójú szervezésben. Szerencsére a tényleges lebonyolításnál több tag is segített. Fontosnak tartom kiemelni, hogy ez a konferencia nem jött volna létre, ha az UHU-Linux nem segít. Természetesen nélkülük is meg tudtuk volna oldani, de hihetetlenül nagy segítséget jelentett már az a tudat is, hogy ők ott állnak a háttérben, és szinte mindenben a segítségünkre tudnak lenni. Ők voltak a fő támogatóink, amivel talán példaértékűen bizonyították, hogy a Linux ereje az összefogásban és egymás segítésében rejlik.

G. T.: *A tanácskozás a Grand Hotel Hungáriában került*

megrendezésre. Miért ezt a helyszínt választottátok?

S. G.: Szerettem volna végre komoly üzleti környezetben látni a Linux-konferenciát. A cél az volt, hogy végre mi is eljussunk arra a szintre, ami a környező országokban hasonlóan fontos rendezvényeknél tapasztalható. Ehhez természetesen a kiváló szakmai előadókon túl egy olyan helyszínt kellett találnunk, ahol a kiállítók is örömmel jelennek meg, jól megközelíthető, megfelelően színvonalas, kényelmes, megoldott az ebédeltetés, a technikai feltételek adottak, így látogatóink is megelégedéssel vehetnek részt a rendezvényen. A szervezésből közel egy hónap csak arra ment el, hogy választ kapjunk a következőre: érdemes-e és lehetséges-e a konferenciát egy hotelben megrendezni? A legfontosabb mozzanatra is ekkor derült fény: melyik hotel szabad még?

Megnehezítette a dolgunkat az is, hogy az előadásokat párhuzamosan kívánták tartani, akár 3–4 előadást is egy időben, amihez megfelelő méretű termekre volt szükség, illetve a kiállítói helyek mérete is meghatározó volt.

G. T.: *Tudnál tényszerű adatokat említeni?*

S. G.: A végleges pénzügyi elszámolás még folyamatban van, de annyit talán már elárulhatok, hogy nagy valószínűséggel jól gazdálkodtunk, a jelek szerint sikerült a rendezvényt ráfizetés nélkül megtartani, ami nagyjából annyit jelent, hogy csak annyit költöttünk, amennyi a rendezvény bevétele volt. A két legnagyobb kiállítónk a LafiSoft és a Magyar BSD Egyesület volt. A belépéskor elvégzett regisztráció adatai szerint a rendezvénynek 366 fizető látogatója volt, ami tökéletesen megfelelt az eredeti terveknek.

G. T.: *Milyen visszhangja volt a rendezvénynek?*

S. G.: A visszhang általánosan roppant kedvező volt. Természetesen – mint mindig – most is akadtak, akik a rendezvényen nem találták meg a számításukat. A jövő évi szervezés során mind a kedvező, mind a sérelmező véleményeket fokozott mértékben figyelembe vesszük, pontosabban átadjuk az LME jövő évi vezetőségének, mivel a szervezést minden évben az LME elnöksége egyeztetni össze.

Felmérésünk alapján az előadók és a rendezvényt támogató, illetve kiállító cégek szintén kedvezően vélekedtek a rendezvényről.

G. T.: *Személyesen is részt vettem a konferencián, és teljes nyugalommal állíthatom, hogy az eddigi éveknél megfelelően a nap igazán jó hangulatban telt. Ha hasonló érdeklődésű embereket zárunk össze, ott gyorsan kialakul egy többéves barátságra utaló légkör. Belülről – mint a szervezők egyike – te miként értékelnél ilyen szemszögből a rendezvényt?*

S. G.: Elfogult vagyok, még így utólag is. Az én hangulatom kimondottan vidám volt. Az eddig tudomásomra jutott vélemények is nagyon jó hangulatról árulkodtak. Tegyük hozzá, hogy az azonos érdeklődési kör valóban összehozza az embereket, de ne felejtjük el, hogy hazánkban még mindig kevesen vannak a linuxosok, ezért lépten-nyomon ismerős arcokkal vagy valamelyik gyakran hallott becenév viselőjével találkozhatunk. Ezért is

öröm ide eljönni, mert rengeteg ismerőssel, sőt ismeretlen ismerőssel találkozhatunk.

Egy apró, de annál kellemesebb történetet megosztanék meg a Linuxvilág olvasóival:

Az egyik látogatónk letette a kabátját és a szatyrárt egy székre. A pénztárcája feltehetően kiesett a kabát belső zsebéből, ami többek között fizetésének nagy részét is tartalmazta. Azért mondom azt, hogy „feltehetően”, mert a nap végére a pénztárca átvándorolt a szatyorba, természetesen hiánytalan tartalommal. Erre a legkézenfekvőbb magyarázat, az hogy valaki észrevette, de nem tudta kié az otthagytott holmi, ezért betette a pénztárcát a kabát melletti szatyorba. Gondolom, nem akart a kabátban turkálni. Tehát csak azt tudom mondani, hogy a kiállítók, a résztvevők, tehát lényegében mindenki, aki megjelent, jól érezte magát.

G. T.: Szinte minden cég, amelyik közvetlenül vagy közvetetten érintett a Linux világában, képviselte magát. Az eddigi évekkkel ellentétben az idén nem találkozhatunk a SuSE nevével. Mi volt ennek az oka?

S. G.: Több céget is megkerestünk, akik az elmúlt években részt vettek a konferencián. Minden cég magánügye, hogy meg kíván-e jelenni a rendezvényen. Természetesen több megkérdezett cég is volt, akik úgy döntöttek, hogy idén nem látogatnak el a konferenciára. Ezek közé a cégek közé tartozott a „kaméleon-Linux” cége is.

G. T.: Sokan panaszkodtak, hogy nem értesültek időben az eseményről. Hol hirdettétek meg?

S. G.: Az „esemény” beharangozása szeptember elején indult a linuxos témájú levelezőlistákra küldött körlevélben és a Linux.hu híroldalon. A konferencia hivatalos weboldala pedig szeptember végén indult be.

A számítástechnikai sajtóban összesen négy hirdetés tudósított róla, de emlékeim szerint hírt adtak a nevesebb linuxos portálok (linux.index.hu, LinuxMánia stb.), valamint a Linuxvilág is, és ha jól emlékszem, a Fix.tv is többször hírt adott róla.

G. T.: Tervez az LME hasonló nagyszabású megmozdulást?

S. G.: Természetesen tervezünk, viszont a szervezésben résztvevők kis száma miatt nagyon meg kell gondolnunk, mibe vágnunk bele a jövőben.

A konferencián is elhangzott az a tervünk, hogy 2003 első félévében rendezünk egy Szabad Szoftver Konferenciát, amelyet az FSF.HU, a Magyar BSD Egyesület és az LME közösen rendezne, de erről közelebbi részleteket még nem tudok mondani.

G. T.: Sokak szerint elég körülményes, nehezen értelmezhető volt a jelentkezési lap – ez nem jelentett hátrányt?

S. G.: Igen, ez egy olyan részlete volt az idei konferenciának, ami újdonságnak számított, így talán egy kicsit szokatlan is, de minden komolyabb szakmai konferencián ez a gyakorlat. Szükség volt rá, hogy elkerüljük a 2001. évi konferencia elején megérett torlódást. Ezt a kitűzött célt maradéktalanul sikerült megvalósítani, ugyanis a belépés gördülékenyen lezajlott. Ezt a fajta jelentkezést a jövőben is alkalmazni fogjuk; amin változtatnunk kell, az az oldallal kapcsolatos egyértelmű tájékoztató összeállítása.

G. T.: Ma már szinte természetes, hogy minden LME-rendezvényen teljes valójában megjelenik a „CD-író Projekt”, azaz Balázs Tibor (covek@tux.linux.hu). Talán ennek a természetességnek köszönhető, hogy hajlamosak vagyunk megfelekedezni értékes munkájáról. Idén is volt igény a helyben írott lemezekre?

S. G.: Balázs Tibor természetesen ott volt és folyamatosan írt, körülbelül 30–40 CD-t készített az LME CD-író projekt vezetője. Ő az egyike azoknak, akiknek a munkájára feltétlen lehet számítani. Köszönet érte, és engedj meg, hogy megragadjam az alkalmat, és köszönetet mondjak mindenkinek, aki közvetlenül vagy közvetett módon részt vállalt a rendezvény sikeres lebonyolításában.

G. T.: Akkor nekem már csak annyi feladatom maradt, hogy hasonlóan kiváló rendezvényeket és további jó munkát kívánjak! Köszönöm a beszélgetést.

Gibizer Tibor (gibzo@linuxmania.hu)

Újságíró, immár hét éve a Linux elkötelezett híve. Imádja a kutyákat, a kerékpározást és az autós csavargást.

Ők mondták

Amíg az ember elfogadja a megszokottat, addig állandó kétségek rabja lesz, de ha helyet ad egy józan kétely csábításának, végül rátalál az igazságokra.

(Sir Francis Bacon)

Az emberiséget három nagy csoport alkotja: a mozgathatatlanok, a mozgathatók, és azok, akik mozognak.

(Benjamin Franklin)

Azért van két fülünk és egy nyelvünk, hogy többet halljunk, és kevesebbet beszéljünk. (Diogenész)

Ha a kvantummechanika nem rázott meg, bizonyára nem értetted meg. (Nils Bohr)

Minden nemzedék azt képzei magáról, hogy intelligensebb az előtte járónál és bölcsőbb az utána következőnél.

(George Orwell)

A legnagyobb szerencsétlenség az, amikor az elmélet túlszárnyalja a gyakorlatot. (Leonardo da Vinci)

A tévedés híd a tapasztalatlanság és a tudás között.

(Phyllis Theroux)

Több szót fecsérél az ember arra, amit vél, mint arra, amit tud. (Cullen Hightower)

Az ember akkor ember, ha az összes választási lehetőség közül a legnehezebbet választja. (Bolyai János)